

steriet og Sekretariatet har for Tiden hver en Kontorchef, og det er en Selvfølge, at Generaldirektøren ikke direkte som Departementschef vil kunne have Ledelsen af Kontorerne, naar de samles som et særligt „Generalsekretariat“. Derimod finder Mindretallet, at det vil være meget betænkeligt at give Generalsekretøren, som Leder af disse Kontorer, en saa overordnet Stilling som efter Lovslagets § 2, hvorved han stilles *over* Afdelingscheferne. Generalsekretøren vil herved let blive en særlig Instans og, i Betragtning af, at Generaldirektøren er ansat — første Gang paa 6 Aar og senere — paa 3 Aar; den egentlige Leder af Statsbanerne. Mindretallet foreslaar derfor ved Ændringerne Nr. 1, 2 og 4, jfr. Nr. 23 og 25, at give Generalsekretøren en lidt mere underordnet Stilling ved at sidestille ham med Departementschefer i de øvrige Ministerier, hvilket i øvrigt ogsaa falder mest naturligt under Hensyn til hans Arbejde og den Administration, han skal forestaa. Ligeledes maa det findes forsvareligt, at det i Generalsekretariatet ansatte Kontorpersonale ligestilles med Personalet i de ministerielle Kontorer. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 25. Det vilde sikkert være heldigt, om der af de under Afdelingerne ansatte Personer var enkelte, som i kortere eller længere Tid kunde være „til Tjeneste“ i Generalsekretariatet, men da Lovforslaget i det hele ikke indlader sig paa at fastsætte Antallet af Personalet eller Reglerne for dets Ansættelse, har man ikke fundet Anledning til at stille hertil sigtende Ændringsforslag.

Hvad dernæst angaar Lovforslagets § 3, hvorefter Revisionen af Statsbanernes Regnskabs- og Kassevæsen i sin Helhed henlægges under samme Ministerium som Statsbanerne, henleder Mindretallet Opmærksomheden paa, at der mulig kunde være nogen Anledning til at afvente Resultatet af de Overvejelser og Undersøgelser, der, i Henhold til Finansministerens Udtalelser i Landstinget i afvigte Rigsdagssamling (Sp. 454), er foretagne for „at vinde fuldstændig Klarhed over, paa hvil-

ken Maade den administrative Revision rettest bør ordnes“. Principielle Indvendinger vil der dog ikke kunne fremføres imod den foreslaaede Ordning, der i øvrigt falder sammen med, hvad der for Krigs- og Marineministeriets Vedkommende fandt Sted i 1908, da de under Finansministeriets 3die Révisionsdepartements 1ste og 2det Revisionskontor hørende Sager ved kongelig Resolution af 17. Januar henlagdes under de nævnte Ministerier.

Den tilsigtede Omordning af Revisionen for Statsbanernes Vedkommende bør dog formentlig ske paa den Maade, at der under Ministeriet for offentlige Arbejder oprettes et særligt Revisionsdepartement, hvortil da ogsaa vilde kunne henlægges Revisionen af Regnskabs- og Kassevæsen for andre under samme Ministerium hørende Institutioner, f. Eks. Telegraf- og Vandbygningsvæsenet. At stille Personalet i dette Revisionsdepartement anderledes med Hensyn til Lønninger end Personalet i de øvrige Revisionsdepartementer anser Mindretallet ikke for rigtigt, navnlig da der ikke er truffet nogen Bestemmelse vedrørende den endelige Omordning af den administrative Revision i sin Almindelighed. Mindretallet stiller i Henhold hertil Ændringsforslagene under Nr. 23 og 25.

Sluttelig henleder Mindretallet Opmærksomheden paa, at man ved, som af Ministeren foreslaaet, at give Generalsekretøren og Hovedrevisoren saavel som de under disse ansatte Kontorchefer en betydelig højere Løn end deres Kolleger i de øvrige Ministerier ogsaa stiller de paagældende gunstigere med Hensyn til Pension. Skulde man derfor fra Administrationens Side ønske at stille større Krav til vedkommende Embedsmænd i Retning af Arbejdstid m. v., end der sædvanlig fordres, vilde der intet være foregrebet ved at yde de paagældende et ikke pensionsgivende Honorar som Tillæg til Lønningerne.

I Udvalget har der været fremsat Ønske om Nedsættelse af et Udvalg, i Lig-